

PERIÒDIC POLÍTIH VERMELL

== SALUT PÚBLICA == INTERESSOS POPULARS == ARTS Y LLETRAS ==

Redacció y Administració: carrer de Ronda de la Universitat, número 6, Barcelona
 — VENTA: 45 exemplars, i pesseta; Un admore, 4 quartos. — Surt a llum los divendres ab tota regularitat. — SUSCRIPCIO: Espanya, 8 rals trimestre; Extranjer, 16. —

LO CERTAMEN SOCIALISTA

Lo diumenge vinent tindrà lloch a Reus la festa y distribució de premis del Certamen Socialista organitzat per lo Centre d'Amichs de aquella població.

Verament es un aconteixement, no ja per Reus, ni per Catalunya, ni per Espanya, sino per tot lo mon, la celebració d' un Certamen Socialista, quan aquest es lo primer portat a terme en lo planeta que habíem.

La que ahir era idea utòpica, avuy no tan sols presenta s'ntomas de realisació, sino que admet la lluyta pacífica del llibre y del periòdic, y abroquelada ab son esperit de Justicia, se presenta davant la opinió pública, displosada a combatre ab sos detractors en un públich Certamen.

Y lo que diumenge se celebrará a Reus, es pensament, paraula y obra d' obrers, com a ver socialistas.

Lo Centre d'Amichs, de Reus, societat organitzadora y convocadora del Certamen, es composita única y exclusivament d' elements obrers.

Las colectivitats ofertoras de premis son periòdichs obrers y societats de fills del treball.

Lo Jurat es compost també de gent que 'a guanya 'l pa treballant, y que dedica 's pochos ratos que pot robar al descans a estudiar la qüestió social y procurar ser útil a sa classe.

Y fins los autors premiats, per lo que 'a pot saber una vegada publicats los premis, pot assegurar-se que seran en sa majoria obrers manuels ó de la intelligencia, residents en quatre ó cinch diferentes nacions d' Europa y América.

De modo que aquesta festa, com totes las del treball, tindrà un caràcter purament cosmopolita, fugint del antirracional amor patri per caure en brassos de la fraternitat universal.

Segons nostras notícias, a Reus, ciutat eminentment liberal, se preparan a celebrar aquest aconteixement literari social, lo primer del mon de tal género, ab tota la esplendidesa possible, tractant-se de gent sense quartos.

Al dematí tindrà lloch en lo Teatre Principal lo repartiment de premis, assistint delegacions de varias societats de treballadors de Reus y dels pobles dels voltants, ademés d' algunas de colectivitats obreras de Barcelona, Igualada, Sabadell y altres punts de Catalunya.

A la tarde se reuniran los autors premiats y

las delegacions en la Societat Centre d'Amichs, y al vespre se donará una vetllada literaria, recreativa y musical en lo Teatre.

Tenim entés que 's prepara també alguna manifestació pública y altres atractius, dels quals no donarem compte en nostre número próxim, ja que allí tindrà també La Tramontana son representat.

A continuació publicarem lo texto de las composicions rebudas para dit Certamen y més avall lo fallo del Jurat calificador en la adjudicació dels premis.

CERTAMEN SOCIALISTA

ORGANIZAT PER LO 'CENTRE D' AMICHS DE REUS

Composicions rebudas

- N.º 15.—A qui es debida la crisis per que atrevissan todas las industrialis.—Lema: «A la falta de consumo por parte de los trabajadores. A la escasa duración de la jornada de trabajo. Al monopolio de los adelantos mecánicos por los burgueses capitalistas.»
- N.º 16.—A las obreras manufactureras de Carme.—Lema: «¡Salud!»
- N.º 17.—El problema de la emigración en Galicia.—Lema: «La emigración puede ser la necesidad de hoy, no la necesidad de siempre.» (Pi y Margall.)
- N.º 18.—Organización y aspiraciones de la Federación de trabajadoras de la Región española.—Lema: «Labor non prima virtus, prima vero necessitas.»
- N.º 19.—Organización y aspiraciones de la Federación de trabajadores de la Región española.—Lema: «Cuatro palabras.»
- N.º 20.—Dudas.—Consideraciones sobre el origen de la Religión.
- N.º 21.—Al hijo del proletario militante.—Lema: «Son los niños de hoy, hombros del porvenir.»
- N.º 22.—Memoria sobre la organización y aspiraciones de las federaciones de trabajadoras en España. (Sans Iema.)
- N.º 23.—Ataxismo, Anarquía y Colectivismo.—Lema: «La materia es la causa; la fuerza, inherente a la materia, es el medio; el movimiento, resultado de la materia y de la fuerza, es el fin.» (El autor.)
- N.º 24.—Influencia de la femina en materia de socialismo revolucionario. (En francés, sans Iema.)
- N.º 25.—Diferencias entre el Comunismo y el Colectivismo.—Lema: «El Comunismo es el Colectivismo como lo absoluto es el progreso.»
- N.º 26.—A postigo de Mulher na sociedade deve estar em perfeito equilibrio moral, politico e social com a liberdade do homem. — (En portuguez, sans Iema.)
- N.º 27.—Pensatiu! — (Sans Iema.)
- N.º 28.—Noute do Espirito.—Poesma. — (En portuguez, sans Iema.)
- N.º 29.—Bosquejo.—Lema: «A la práctica.»
- N.º 30.—La propiedad de la tierra. (Sans Iema.)

Reus 15 Junio 1885.—La Comisión organizadora.

CERTAMEN SOCIALISTA

ORGANIZAT PER LO 'CENTRE D' AMICHS DE REUS

FALLO DEL JURAT CALIFICADOR

- Tema I.—S' adjudica 'l premi al treball N.º 15.—Organización y aspiraciones de la Federación de Trabajadoras de la Región Española.—Lema: «Labor non prima virtus, prima vero necessitas.»
 Accésit al propi tema.—Se concedeix al N.º 22.—Memoria sobre la organización y aspiraciones de las federaciones de trabajadoras en España. (Sans Iema.)
- Tema II.—S' adjudica 'l premi al N.º 24.—Influencia de la femina en materia de socialismo revolucionario. (En francés, sans Iema.)
 Se concedeix un accésit al N.º 9.—Influencia de la mujer en las luchas del socialismo revolucionario.—Lema: «La bandera del socialismo en manos de la mujer.»
- Tema IV.—Se concedeix lo premi al estudi N.º 23.—Ataxismo, Anarquía y Colectivismo.—Lema: «La materia es la causa; la fuerza, inherente a la materia, es el medio; el movimiento, resultado de la materia y de la fuerza, es el fin.» (El autor.)
 Y un accésit se concedeix al N.º 20.—Dudas.—Consideraciones sobre el origen de la Religión.
- Tema V.—S' adjudica 'l premi al N.º 17.—El problema de la emigración en Galicia.—Lema: «La emigración puede ser la necesidad de hoy, no la necesidad de siempre.» (Pi y Margall.)
 Un accésit se concedeix al N.º 16.—La propiedad de la Tierra. (Sans Iema.)
- Tema VI.—Se dona lo premi al N.º 20.—Discrepancias revolucionarias sobre la causa de nuestra miseria, y el medio de remediarla. (Sans Iema.)
- Tema VII.—Se concedeix lo premi al N.º 25.—Diferencias entre el Comunismo y el Colectivismo.—Lema: «El Comunismo es el Colectivismo como lo absoluto es el progreso.»
- Tema VIII.—Se concedeix un accésit al treball N.º 11, qual tema es: «La Edad media tenía su religión: la contemplación. La Edad moderna tiene la suya: el trabajo.» (Gondorcet.)
- Tema X.—S' adjudica lo premi al estudi N.º 2.—El Ciudadano y el Productor, consideradas respectivamente como unidad social en las escuelas politico-democraticas ó economicas-sociales.—Lema: «La Constitución es un peligro y no una garantía.» (Girardin.)

Tema XII.—S' adjudica l' premi al N.º 14.—
Breuissima Memòria sobre la necessitat de establir
escuelas d'alfarers de terra i vidres, y modo ó me-
dios de establecerles.—Lema: «Querer es poder.»

Tema XIII.—No s' adjudica l' premi, i al sols un accésit al treball N.º 13.—A què es debia la crisi per
que atravessava tota la industrial.—Lema: «A la
falta de consum per parte de los trabajadores. A la
excesiva duracion de la jornada de trabajo. Al mono-
polio de los adelantos medicinos por los burgueses
capitalistas.»

Tema XV.—Concedit lo premi al N.º 16.—A las obre-
ras manufactureras de Cerma.—Lema: «Saludilla»

Y accésit al treball

N.º 16.—A posica de Mulher
na sociedade deve estar en perfeito equilibrio moral,
politico e social com a liberdade do homem.—(En
portuguez, sens lema.)

Han sigut també concedits premis als treballs se-
güents, de tema lliure:

N.º 11.—Apuntes sociológicos.—Lema: «La luz muestra
las tinieblas.»

N.º 17.—Pensativo.—(Sens lema.)

N.º 18.—Noite do Espirito.—Poemeta.—(En portuguez,
sens lema.)

N.º 19.—Bosquejo.—Lema: «A la práctica.»

Accésit de tema lliure: l' ha obtingut lo
N.º 21.—El hijo del proletario militante.—Lema: «Son los hijos
de hoy, hombres del porvenir.»

Quedan deserts y senas adjudicar los siguientes te-
mas: II, IX, XI, XIV, XVI.

Lo que a la publicació para que arriba a coneixement
de la comissió jurada, es oblige que asistencas, per-
sonalment ó per modo de delegat, a la celebració del
Certamen que tindrà lloc en lo Teatre Principal de
Rus lo mati del 21 del corrent, en commemoració del
aniversari de la pressa de la Basilla per lo poble de
Paris.

Barcelona 4 Juliol de 1883.—P. A. del Jura Califica-
dor, Lo Secretari.

CARTA DE FORA

Stijes, 29 de Juny de 1883.

Sr. Director:

Ja fa dos anys que las filles de la Maria, de
Stijes, fan la feyna del mes de Maig que abans
feya l' mestre de capella abans escolars.

Donchs bé: després de cantar aquestas pollas
(que ho son de debó) estalyant cinch rals que
costava cada dia que l' mestre ho feya ab l' orga,
lo rector d' aquí, que dit siga de pas, es un
egoista y un talos de cap a peus, n' ha fet sach
y soga de tal modo que aquestas cantarelles
li han valgut molt bonas pelis, demostrant una
vegada mes als veuhins d' aquesta vila, la gana
de fer quartos que domina a n' aquest pobre
desable, puig que tota la brometa religiosa del
mes de las flors, ha sigut pagada per las ancio-
nadas, d' una manera bastant bunyol. En pro-
ba d' aixó, las hi ha fet pagar quatre duros per
lo lloguer de l' armonium, després que aquest
ha sigut comprat ab lo producte dels quartos
de las cadiras, teninthi aquestas noyas molta
part, per la frequencia en que assistenten a
las functions d' iglesia, no se si per devoció ó
per escalfar los culs de las cadiras.

En una de las cançons n' hi ha una que deva:
«á tus plantas, madre mia, venimos á suplicar,»
y l' cap d' estopa, entenen un' altra cosa, crida
á una de las noyas: «que es aixó de rebassar?»
y ella tota sofocada respongué: «ay, ay! senyor
rector, si no cantem res de rebassar;» y com
insistís, tingué que repetirli aquell tros. No li
sembla mentida que hi hagi rectors tant ruchs!
Pobre pages! jins ab aixó ha de donar a
conèixer que du morrallats! (Qui sab si llavors
pensaba en rebassar lo tros de bosch que hi ha
á la hisenda que s' ha comprat á costellas dels
stijetans. Ben al revés de quan feya de l' ofici
á la Pobla, que may pogué aixecar lo cul de
terra, aquí s' ha posat lluent com un bacó.
Ab aquells feligresos no hi volia brochs, puig
li volian rompre l' tupí. Allí apenas llampava
ni podia cagar de fam. Ja l' poden tractar de
ruch, ja, qu' ell se n' riu ben bé. Si algun po-
bre li demana caritat, lo socorra ab un Deu
t' empari! y llestos, puig diu que la caritat ben
entesa comensa per un mateix, y amés qu' ell
també es un pobre y primé es ell que ningú.

L' altre dia la comissió del Ajuntament lo va
acusar de poch caritatiu, per no volguer donar
sepultura á dos morts pobres, y fou precis que
sortissin fanyans, puig la repugnancia del rever-
ent per treballar d' arrós era gran. Al ferli
cárrechs per aquesta falta de caritat, contestá
devant del bisbe, qu' ell donava dos rals cada
setmana al sereno del barri. (Quant d' egoisme,
pobre pallás!

Tornant á lo de l' orga, vingué l' acabament
del mes de Maig, y las hilarónicas filles de
Maria feren una suscripció para pagar los gas-
tos abans dits, y al anar á explotar la generosi-
tat d' aquest mossen las hi doná tot una peseta
pretexiant que ja feya un sacrifici en cobrar
no mes que quatre duros en lloch de cinch per
lloguer d' armonium, sent aixís qu' un instru-
mentista que s' ha de guanyar la vida no n' cobra
mes que dos ó tres.

Una d' ellas (bastant aixrida), al veure sa
mesquinesa, li contestá que millor seria que
no li cobrés, puig que prou feyan de cantar
per devoció y pagar després al mestre.

Y veient lo mossen que totas ellas ja estaban
desmamedas, comensa abromansos, dibentlashi
que l' capellá sab lo de totras las noyas perque
té obligació de saberho, y que quan un jove
vol casarse demana informes al rector, aixís es
que vostés ja saben massa.

Ben enterat den estar de la Filomena, aquella
llavia que tenia per majordona, puig que
al anaren donava exactas probas de que estava
ben enterada de vosó. Y proba de que rebia
bonas lliçons, que de majordona ana de corista
y baylarina al teatre.

Vaja, senyor rector; si la fa venir un altre
cop, serán molts los joves que li vindrán á de-
mandar informes, encara que sigui pagant un
nap, perque, vaja, es bona pell.

Vetaquí perqué l' bisbe, al visitar la iglesia
y reconèixer la confessoriaris, nos crida molt
la atenció que forseshe las reixetas y examinés
si estaban ab correderes. (Que potser també
sab alló d' aquella altra minyona del confessoria-
ri)... las senyas son mortals.

Lo bisbe no l' devia veure pas tan burro,
quan després d' or varias comissions que li
exposeren queixas molt fundadas perqué l' tre-
gues, no ha satisfet sos desitjos.

Aixó no volieu, aixó menjarén.
Aixís m' agrada, no l' toqui, no, que aquest
fa per casa y estalvia feyna.

AQUELL

LA PENA DE MORT

Enfront del jutge l' delinqüent espera
lo fallo de la causa que seguit
la justicia dels humans ab coquera,
pensant que aquell que mata mort morira;
fou follia l' matar bon verdader,
follis que per lo que se no mata,
y molts l' delinqüent quech y ab demencia,
mes den fallar lo juré la sentència.

Sabu lliurat al delinqüent defensas,
defensas l' delinqüent lo seu error,
la confusió de sa culpable pensa
dis clar qu' ell fou lo bellch matador,
mató per que li feren una ofensa,
y fou d' aquella ofensa venjador;
ell confessa sa culpa, l' jutge calla,
medita molt, y avia la causa fallá.

«Convencuta de que tu n' ets assassino,
lo consell d' casa Nala criminal,
estudiant la causa ab molt de llan,
acorda que tu deus morir al pul;
comprech lo teu dolor, però l' endevino!
mas tu vares matar y vas fer mal;
la ley que es la rahó clara y serena,
te condemna á sofre la última pena.»

«No séca la rahó clara y divina,
si la ley també sab com lo matar,
que matar quan la pensa al' obocia
estudiant la causa per fallar,
es rahó que també nos assestina,
es rahó que n' la mort se deu gosar,
puig que si meditant' evado ma vida,
la ley es sola per la ma homicida.»

«Calla te flegues, ton fusor detura,
que jo lo meu dolor lloch de cumplir;
no pren ta vida la necessitatura,
la ley es qui ta vida vol morir,
que jo molt lo conecapio serro pura
y qui mata ja sab que deu morir;
puig que la ley la mort se l' vil demana,
ton fallo donch d' amor ab rahó sana.»

«La ley l' agena vitricas vanjadora
es qui mes crims y daveva nos ha causat;
mas es la mort lo que tu dicte crims senyors,
y un crim lo que tu ab mi presentat!
Responcume bon prest, mon dol ho implora,
si la ley á morir m' ha condemnat
y m' mata tenint sana la rahó,
qui es mes criminal, la ley ó jo!

Frederich Olsiv

Un dels processats per la intenció de robo en
casa d' en Romero Robledo, que va sofrir tants
y tants maltractes en la presó y en lo govern
civil pera ferli cantar un delicté que ni somia
en cometre, ha mort en l' hospital de Madrid,
de resultas d' aquell enit de justicia conserva-
dora.

Es un periódich de la coronada vila diu que
alló es un assassinat.

Conformes. Pero aquí ja fa temps que no s'
castiga als assassins d' oficina.

Si s' tractés d' algun periodista ja fora altra
cosa.

La corrida de novillos del diumenje passat
portá un aficionat al hospital en estat grave.

En aquestos temps de conservadors y con-
vents, lo salvatisme fins arrela per Catalunya.

Dintre poch's dias nostres corresponals re-
bran un avis del Administrador d' aquest pe-
riódich, fentlos saber que ns preparam d' un
modó brillant á la celebració d' un aconcei-
ment.

Sistema constitucional de modó.

Lo rey vol anar á Murcia perque está plena
de cólera, y en virtut del sistema constitu-
cional, creu á sos ministres responsables, y renun-
cia generosamente á la gloria y al perill de
anarhi.

Pero va l' cólera á Aranjuez, y l' rey, perque
aixís li sembla bé, se n' hi va, tururut dotze
horas. Alló del sistema constitucional lo go-
bern ja ho agafa per un altra costat, y l' demés
son trosos.

Lo sistema s' ha reduhit á conservar l' arrós.

Lo govern ha cedit cinch mil pessetas pera
aliviar la situació desesperada d' Aranjuez.

Es á dir, ha cedit un equivalent á la sexta
part dels gastos del viatge dels dos ministres á
Murcia.

Los comentaris sobran.

Per Madrid han fet un timo á un polissont.

Vetaquí un cas en que resulta mentida que
llops ab llops no s' mossesguin.

Ab aixó del cólera oficial de Madrid ne pas-
saron que fan trencar de riure.

L' un dia la Gaceta porta l' nom d' un atac-
cat, y aquest se presenta sa y bo á demanar que
rectifiqui.

Després va publicarse lo cas d' un mort dif-
funt que habia deixat de viure, y aquest va
presentarse á fer constar que no era mort.

Deixo que aquest es-mort no es ministerial.

De lo contrari no hauria contradit al govern.

Ja hi ha hagut molts en algunas poblacions
per causa dels consums.

Quan ja se n' ha consumit la paciència, no
queda altre recurs.

Entre las moltas denuncias que ha sofert El
Progreso de Mad it, la mes original pot dirse
qu' es una d' un article qual titol era: «Viva
Fernando VII!»

Verdaderament es criminal victorejar un
home tan malvat com aquell.

Pero com que... ja veurán, deixemho corre,
que l' fiscal fa un ull...

Lo dimecres d' aquesta setmana fou portat á
la presó lo jove escriptor senyor Guarro, pro-
cessat per la publicació d' un folletó titulat
Sardana-palo.

Ja ho habem dit.

Qualsevol ofici ofereli avuy menos perills
que l' d' escriure.

Vaya un modo d' animar á la joventut que
té l' govern!

Continúa l' salvatjisme quarentenari.
En lo lasaret de Alicante se té de dormir en una manta a terra, se fan pagar cinch pesetas d' un plat d' escudella ab la carn d' oïla, y no se proporcionan cap mena d' aliment a qui no té quartos.

Això apart de moltes altres menudencias per l' istil.

Ara no s' pensin pas que Alicante caygui al Africa.

Pero es una ciutat governada per conservadors.

Un periódich ministerial, ocupantse del viatge del rey a Aranjuez, diu:

«A las seis de la mañana llamó a su ayudante de servicio Sr. Angosto, pidió un carruaje, y con él bajó hasta la calle.»

¡Vaja! que això de baixar las escalas ab carruatje, de fixo que no ma poden ferho los reys.

Y dirho periódichs dels que sempre doblegan la espinada.

Pero, ¿qué dimoni n' té de fer lo govern ni ningú si a un home li dona la gana d' anarsen a Aranjuez a veure malalts ó a visitar las gallinas y las conills de la seva caseta?

Mirau que això de las monarquías constitucionals també té molts pels.

Si no los per allò de que val mes ser lladre que periódista, prou ne diria ara quatre de frescas.

Pero... a ploma parada no s' hi ficen fiscals.

La novena denunciá acaba de sufrir lo periódich de Sabadell *Los Desheredados*.

Per aquest camí es fácil que a san director Lopez Montenegro se l' condemnin a setanta ó vuytanta anys de presiri, pera probar una vegada mes, que en aquest país de conservadors tot se pot fer impunement menos escriure.

Del últim debat polítich lo govern n' ha sortit molt escalabrat, pero lo país s' ha quedat ab lo cap calent y 'ls peus freds.

Tots los oradors han rivalisat... en procurar atraure las simpatías del pelau real.

Com que allí es ahont se donan los ministeris... perdura.

Quin dia será aquell que la política siga una cosa seria y 'ls polítichs se preocupin de alguna cosa mes que de sa particular conveniencia!

Ara 'ls ministerials fan corre que si a Espanya hi tenim lo cólera es degut a las oposicions.

Si, senyors, a las oposicions, y no riguin, que això ho contan.

Aquesta gent podrá no haber inventat la pólvora ni l' fer ballar la baldufa, pero es precis confessar que per' ocurrencias extravagants no se n' coneixen d' altres.

Es tant lo que 'ls espanta l' cólera y la idea de deixar lo turró, que ja no saben lo que se empastellan.

La *ráhó* que donan pera afirmar tan garrafal animalada, es que, cobibit en Romero en son sistema sanitari per las oposicions, ha afliuixat las cordons quarentenaris, y la epidemia s' ha desarrollat per aquest motiu.

S' ha vist mes desvergonyiment!

Noranta duas casas han sigut subastadas a Ciudad Real, per no poguer sos propietaris pagar la contribució.

Casi tant se valdria que l' govern s' ho quedés los.

Pot ser aixís encara 'no perdonaria la contribució.

CASUALITATS

Jo canech bastant a un home y no se trobava, que no sapiguient la ra, ni de conta, un negoci se va emprendre, y en deu anys de compra y vendre, a las fer rich, va de senyó, li duhen Don, y fa tro.
Oy que això es q'altres entencien!

La filla gran de la Urraca, neva máca, feut aquell ponat tan mort va fer son, puig mentres que n' hi han que proben de buscar richa y no 'n troben, ella, sent pobre, ha triat, per promís un hereditat.
Oy que això es que n' hi sobran!

Molt bon artista es l' Enrich, a le ha dich, cap mes fa lo que le ell del pinzell.
Tot hom l' admira, ¿Quin cap! Y que guanya l' primer nap, mentres que 'ls altres, pociant, badallu de gana sola fan.
Oy que això probe que sab!

Ves qui habia de pensar ni somiar, que la Coeta sabiera, sent soltera, ab sa veu y bona planta arribá a esser contenta de tanta fortuna y nom, que le du en palmas tot hom.
Oy que això es porque te canta!

La que m' entrava a n' a mi, ho vull di, y ex que mon amic poeta sona xarria, amensá a enveja la gent als gaitas compostos, y ara, fent algun drama es excriptor de gran fama.
Oy que això es tenir talent!

Hi ha molter decidit y atrevit, que al enemich embostau, no 's rendit, y fluyent entre dos foche pumar fins a copa de richa, sempre trianta, tant se va, y arriba a ser general.
Oy que això encocchia a poche!

Ab la política passa... y no se guassa, que un trepella qualquier pot ser molt; donchs a home ha conegut que, habent estat un profeta, va ser al fi un gran senyó, sola cridant: «Vinga l' terror!»
Oy que això excoer a xarri!

Als que he anat citant nos ara he 's repars que son no mes que exempcions, ó dispensas.
No 's mogal, no, l' interés, que qui se fuce tonno ex, lo que deus pensar, que al mon los destinos deguts son a lo fatal y ex mas.

A. ROSSELL

Quatre càlzers, un copó y no sabem si alguna altre eyna d' obrir forrellats del cel, foren robats la setmana passada de la iglesia de sant Pau de nostra ciutat.

Lo primer que va adonarse del robo fou lo sagrista.

Lo tribunal sembla que per ara encars no ha agaiat a ningú.

L' Ajuntament de Lavilleuue (Fransa) va acordar rebaixa en cent pessetas l' any lo sou del rector del poble, en vista de que era precis fer economias.

Pero l' rector, que no está per brochs en materias de *manduca*, no va conformarse ab la rebaixa.

Donchs l' Ajuntament llavors va declarar-se en huelga; es a dir, va obligar al capella a fer huelga forsova, despatxantlo de las sevas piadosas feynas.

Per aquí, per aquí es per ahont se 's tenen de tallar las alas.

Un llamp va caure en la iglesia de Acered (Saragossa) matant un devot y enviantne mitja dotzena mes a la enfermeria.

¡Quits miracles mes anti-clericals que corren pe 'l mon!

Oh! y lo pitjor es que ja fa temps que no 'n corren d' altres.

A Villarobledo han afanat lo mon... al mo teix Deu que 'l tenia a la ma.

Ja veurán, com la bola era de plata, al cambiar lo Jesuset de iglesia, aquest xicot la va perdre.

Distractions celestials!

Y a la iglesia de Oville (Leon) també van mudar de casa alguns objectes sagrats que valien quartos.

Lo sagrista diu que no 'n sab res y l' rector tampoch.

Molta part del clero de Murcia ha tocat lo dos fugint del cólera.

Vetaquí de quin modo entenen aquestas reverencias que pot guanyarse la gloria del cel.

Procurant avans de tot estar be en la terra.

Ha desaparecut una esposa de Jesucrist de un convent de Logroño.

Ja senten olor de socorrim de banya divina.

A Farnas (Fransa) lo capella desde l' cubell del colomí comensa a baladrejar contra la República, y en lo moment de mes exaltació li ve un atach de feridura de plé-a-plé, y cau tan llarch com son Deu l' habia fet.

Als tres dias ja habia anat a sopar ab sant Pere.

Això fora un miracle si una cosa parecudia me succedia a mi quan trech los drapets d' algun reverent al an!

Lo diamenjé passat va fere un casament a lo parroquia de can Pau d' aquesta ciutat, y al presentar lo nuvi los dos testimonis, van dirli que ab un ja n' hi habia prou.

Pero lo cas va ser que al tenir de pagar la feyna li feren esquitxar una pela mes dibent que l' escola, d' uns dotze anys d' edat; habia fet de testimoni, y això se pagaba a peseta, igual que a l' arcaldia y als jutjats municipals los que fan d' home bo.

Pero senyor rector de can Pau, ¿no podria advertir al escolanet y al sagrista que no explotessin mes al próxim, despres de lo que voste ja me 'l deixa escorregut!

XARADA

«¿Juan se batalla l' ho dia ab sa dona la total, li diu ab té molt formal: —Na, tres l' amo aquí y no 'l que»

ANAGRAMA

—l' avuy en molt anys, total. —Gracia, mon amic Enrich, Donchs avey, com bon amic, t' capera al Cortinogal. Un fol allí mojarém; y porque passi millor, fare treure un bon licor y una total ne pendrem.

GEROGRÍFICH

K I X

XXXXXXXXXXXX M. GARDÓ

SOLUCIONS

¿ LAS CAROLAS DEL PÓRERO PASAR? XARADA: — Pinnyol. ANAGRAMA: — Tono. Tono. Nota. GEROGRAFICH: — Creus. TEMA: GAPS: — La Mascota.

ACTUALITATS

Situació en que ha quedat lo ministeri després del últim debat polítich.